

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ที่บูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3*
THE DEVELOPMENT MODEL OF TEACHER COMPETENCIES IN
ENGLISH LEARNING MANAGEMENT INTEGRATED USING DIGITAL
TECHNOLOGY IN SCHOOLS UNDER SURATTHANI PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3

ศิโรรัตน์ บำรุง¹, พิชามณูช สุรีย์พรรณ² และ อนู เจริญวงศ์ระยัย³

Sirorat Bamrung¹, Pichamon Sureeyaphan² and Anu Jarernvongrayab³

¹⁻³หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

¹⁻³The Requirements for the degree of Master of Education Field in Educational Administration Graduate
School Suraththani Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author's Email: Siroratbumrung@gmail.com

วันที่รับบทความ : 25 พฤศจิกายน 2568; วันแก้ไขบทความ 16 ธันวาคม 2568; วันตอบรับบทความ : 18 ธันวาคม 2568

Received 25 November 2025; Revised 16 December 2025; Accepted 18 December 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล 2) สร้างรูปแบบ

Citation:

* ศิโรรัตน์ บำรุง, พิชามณูช สุรีย์พรรณ และ อนู เจริญวงศ์ระยัย. (2569). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 4(1), 1650-1665.

Sirorat Bamrung, Pichamon Sureeyaphan and Anu Jarernvongrayab. (2026). The Development Model Of Teacher Competencies In English Learning Management Integrated Using Digital Technology In Schools Under Suraththani Primary Educational Service Area Office 3.

Modern Academic Development and Promotion Journal, 4(1), 1650-1665.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

การพัฒนาสมรรถนะครู และ 3) ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และ ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบดังกล่าว การวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 138 คน ด้วยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า และการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูจาก 3 โรงเรียน การสร้างรูปแบบโดยอาศัยผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบด้วยการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน ก่อนนำไป ประเมินจากผู้บริหารและครูจำนวน 213 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการออกแบบการเรียนรู้ การสร้างสื่อดิจิทัล และการ ประเมินผลออนไลน์ แนวทางที่เหมาะสมประกอบด้วย 4 วิธี ได้แก่ การอบรมสัมมนา การ เรียนรู้ด้วยตนเอง การชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง และการสร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ 2) รูปแบบการพัฒนาที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการพัฒนา วิธีการพัฒนา และผลผลิต และ 3) ผลการ ประเมินรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร และครู พบว่ารูปแบบมีความเหมาะสม ความเป็นไป ได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าโมเดลนี้สามารถ นำไปใช้เป็นแนวทางในการยกระดับสมรรถนะครูด้านเทคโนโลยีในบริบทสถานศึกษาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การพัฒนาสมรรถนะครู, การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, เทคโนโลยีดิจิทัล

Abstract

This research aimed to (1) examine the needs and developmental approaches for enhancing English teachers' competencies in digital-integrated instruction, (2) construct a competency development model, and (3) evaluate the model's appropriateness, feasibility, accuracy, and usefulness. This study employed a Research and Development design consisting of three phases. Phase 1 investigated teachers' needs using a rating-scale questionnaire administered to 138 English teachers and conducted in-depth interviews with school administrators and teachers from three schools. Phase 2 synthesized empirical

data to construct the model and verified its relevance through a focus group of seven experts. Phase 3 evaluated the developed model using a rating-scale assessment completed by 213 participants, including school administrators and English teachers.

The findings revealed that teachers demonstrated a high level of need for competency development, particularly in the use of digital tools for instructional design, digital media creation, and online assessment. Four key developmental approaches emerged: professional training, self-directed learning, coaching and mentoring, and professional learning communities. The proposed model consists of six components: principles, objectives, inputs, development processes, development methods, and expected outputs. The evaluation results indicated that the model was rated at the highest level of appropriateness, feasibility, accuracy, and usefulness. These findings highlight the model's potential to serve as a practical framework for strengthening teachers' digital-integrated instructional competencies, particularly in educational contexts that face challenges related to technological readiness and professional development opportunities.

Keywords: teacher competency development, English instructional competency, digital technology integration

บทนำ

การขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 เผชิญความท้าทายจากความเปลี่ยนแปลงของสังคมฐานความรู้และเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษาและครูต้องพัฒนาสมรรถนะใหม่ในการจัดการเรียนรู้เพื่อรองรับทักษะแห่งอนาคตของผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการเข้าถึงองค์ความรู้ระดับสากล การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม และการสื่อสารในโลกดิจิทัล ปัจจัยดังกล่าวทำให้ครูภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนและตอบสนองต่อบริบทการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตาม จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าครูจำนวนมากยังขาดความพร้อมด้านสมรรถนะดิจิทัล ทั้งในด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อดิจิทัล การประเมินผล และการจัดการชั้นเรียนออนไลน์ ทำให้การบูรณาการเทคโนโลยีในรายวิชาภาษาอังกฤษไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควร นอกจากนี้ ความแตกต่างด้านทรัพยากรความพร้อมของสถานศึกษา และความสามารถในการพัฒนาตนเองของครูยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในหลายพื้นที่ รวมถึงสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ที่ยังพบความเหลื่อมล้ำด้านสมรรถนะครูและโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลอย่างเท่าเทียม

ด้วยเหตุนี้ การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเทคโนโลยีดิจิทัลจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในมิติของการยกระดับคุณภาพครู การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงนวัตกรรม และการสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน การพัฒนารูปแบบดังกล่าวต้องสอดคล้องกับความต้องการของครูในบริบทจริงของพื้นที่ มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้ อีกทั้งต้องผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อยืนยันคุณภาพในเชิงวิชาการและการใช้งานจริง

ดังนั้น งานวิจัยครั้งนี้จึงมุ่ง ศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครู, สร้างรูปแบบ, และ ประเมินรูปแบบ การพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 เพื่อให้ได้รูปแบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริงและช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3

2. พัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครู ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา โดยอาศัยข้อมูลจากการสำรวจ การวิเคราะห์ความต้องการ และแนวทางที่เหมาะสมต่อบริบทของพื้นที่

3. ประเมินรูปแบบการพัฒนาที่สร้างขึ้น ทั้งด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความถูกต้อง เพื่อยืนยันว่ารูปแบบสามารถนำไปประยุกต์ใช้จริงในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครู

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูมุ่งเน้นความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้คุณภาพสูง โดยกำหนดให้ครูต้องมีความสามารถในการวางแผนการสอน ใช้สื่อและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม รวมทั้งสามารถประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ตามกรอบสมรรถนะที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) ระบุว่า สมรรถนะครูต้องประกอบด้วยความรู้ด้านวิชาการ ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542/2562) ได้เน้นย้ำให้ครูเป็นผู้พัฒนาการเรียนรู้ในฐานะผู้ออกแบบการเรียนรู้ (Learning Designer) และเป็นบุคลากรหลักในการขับเคลื่อนคุณภาพผู้เรียนตามเป้าหมายของการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. สมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต้องอาศัยความรู้ทางภาษาศาสตร์ การสอนภาษา (Pedagogical English Knowledge) และความสามารถในการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการสื่อสารจริง ครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ตลอดจนความสามารถในการใช้สื่อและเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ตามแนวคิดของสุขญา โคมลวานิช และคณะ (2563) การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพควรบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อความแตกต่างระหว่างผู้เรียน และกระตุ้นการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม

3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในระบบการศึกษา โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งต้องการสื่อต้นแบบ การสื่อสารแบบเรียลไทม์ และการฝึกฝนผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (มาตรา 63-69) ได้ระบุให้สถานศึกษาพัฒนาและใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ และให้ครูต้องพัฒนาทักษะดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง งานของสุกัญญา แซ่มซ้อย (2558) ชี้ว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเสริมทั้งด้าน

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรม และการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า งานวิจัยจำนวนมากยืนยันถึงความสำคัญของสมรรถนะครูด้านเทคโนโลยีในการยกระดับคุณภาพการสอน โดยเฉพาะในบริบทของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

งานของสุกัญญา แซ่ม้อย (2558) พบว่าครูที่มีทักษะด้านดิจิทัลสามารถออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก และเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้เรียนได้มากขึ้น

ธานินทร์ อินทวิเศษ และคณะ (2564) ระบุว่าคุณภาพการจัดการเรียนรู้ยุคใหม่จำเป็นต้องอาศัยความพร้อมด้านเทคโนโลยีทั้งของผู้บริหารและครู

สุชญา โกมลวานิช และคณะ (2563) พบว่า การพัฒนาศักยภาพครูผ่านกระบวนการอบรม การเป็นพี่เลี้ยง (Coaching/Mentoring) และการสร้าง PLC ช่วยเสริมทักษะการสอนภาษาอังกฤษบนฐานเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การทบทวนเอกสารและงานวิจัยทั้งหมดชี้ให้เห็นว่า สมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจำเป็นต้องพัฒนาเชื่อมโยงกับทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และควรมีรูปแบบการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องโดยตรงกับประเด็นการวิจัยในครั้งนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเทคโนโลยีดิจิทัล

กลุ่มตัวอย่าง

ประกอบด้วยครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 จำนวน 138 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดของโรงเรียน (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ครอบคลุมด้านสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

(IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94

สำหรับการศึกษาวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูจำนวน 6 คน จาก 3 โรงเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้ง 138 คน พร้อมคำชี้แจงการตอบ

2. ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารและครูที่ได้รับคัดเลือก โดยอัดบันทึกเสียงและบันทึกภาคสนาม

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่

- ค่าเฉลี่ย (Mean)
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- การแปลความหมายค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2560) ได้แก่ 1.00–1.49 = น้อยที่สุด

1.50–2.49 = น้อย

2.50–3.49 = ปานกลาง

3.50–4.49 = มาก

4.50–5.00 = มากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกจากการสัมภาษณ์ และจัดหมวดหมู่แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูทั้ง 4 วิธี ได้แก่

1. การอบรมสัมมนา
2. การเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง
4. การสร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา การสอนภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ครอบคลุมประเด็นการตรวจสอบ

1. ความถูกต้องขององค์ประกอบรูปแบบ
2. ความเหมาะสมของกระบวนการพัฒนา
3. ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงรูปแบบ

เครื่องมือผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ค่าอยู่ระหว่าง 0.80–1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนัดหมายผู้เชี่ยวชาญเพื่อสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล โดยบันทึกเสียงและรวบรวมข้อมูลเชิงลึกตามประเด็นที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) ผ่านการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อสังเคราะห์ข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงรูปแบบให้สมบูรณ์ก่อนนำไปประเมินในระยะต่อไป

ระยะที่ 3 การประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครู

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้บริหารสถานศึกษา 85 คน และครูสอนภาษาอังกฤษ 138 คน รวม 213 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. ความเหมาะสม
2. ความเป็นไปได้
3. ความเป็นประโยชน์
4. ความถูกต้องของรูปแบบ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

จัดส่งเครื่องมือให้กลุ่มตัวอย่างพร้อมคำชี้แจง โดยผู้ตอบส่งกลับทางเอกสารตามช่องทางที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมแปลความหมายค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2560) เช่นเดียวกับระยะที่ 1

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามครูภาษาอังกฤษ 138 คน พบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งในด้านการออกแบบการเรียนรู้ การใช้สื่อดิจิทัล การวัดและประเมินผล และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าครูมีความตระหนักต่อความจำเป็นในการพัฒนาความสามารถด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับแนวโน้มการเรียนรู้รูปแบบใหม่ในระดับชั้นประถมศึกษา

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครู จำนวน 6 คน พบแนวทางสำคัญของการพัฒนาครู 4 ประการ ได้แก่

- (1) การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ
- (2) การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล
- (3) การชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Mentoring & Coaching)
- (4) การสร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

ตารางที่ 1 ระดับความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล (n = 138)

ลำดับ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1	ความสามารถใช้สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้	4.42	0.63	มาก
2	ความสามารถออกแบบแผนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลรวม	4.38	0.68	มาก
3	ความสามารถสร้างสื่อการสอนดิจิทัล (วิดีโอ อินโฟกราฟิก สื่อออนไลน์)	4.47	0.59	มาก
4	การใช้เครื่องมือออนไลน์เพื่อประเมินผลผู้เรียน	4.36	0.67	มาก
5	การบูรณาการภาษาอังกฤษกับแพลตฟอร์มดิจิทัล (LMS, Application)	4.41	0.62	มาก
6	ทักษะการแก้ปัญหาและใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน	4.45	0.58	มาก
7	การพัฒนากิจกรรม Active Learning ร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัล	4.40	0.66	มาก
รวม	ระดับความต้องการด้านสมรรถนะดิจิทัลของครู โดยรวม	4.41	0.61	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 อยู่ในระดับ มาก แสดงว่าครูภาษาอังกฤษมีความต้องการในการเพิ่มทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ความสามารถสร้างสื่อการสอนดิจิทัล ($\bar{X} = 4.47$) รองลงมาคือ ทักษะการแก้ปัญหาและใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.45$) และ การใช้สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.42$) สะท้อนว่าครูต้องการพัฒนาในด้านการสร้างสรรค์สื่อการสอนและการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพมาก

ขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาครูในศตวรรษที่ 21 ที่ท้าทายของเทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการจัดการเรียนการสอน

2. ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ผลการสังเคราะห์จากข้อมูลเชิงปริมาณและการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 7 คน พบว่ารูปแบบการพัฒนาที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก ได้แก่

1. หลักการของรูปแบบ
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
3. ปัจจัยนำเข้า
4. กระบวนการพัฒนา
5. วิธีการพัฒนา
6. ผลผลิตของรูปแบบ

ผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะในประเด็นสำคัญ เช่น การเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ข้อมูลจริง การเน้นการใช้สื่อออนไลน์แบบโต้ตอบ และการกำหนดแนวทางสนับสนุนทางเทคนิคแก่ครูเพื่อให้การบูรณาการเทคโนโลยีเกิดขึ้นได้จริงภายในชั้นเรียน

การปรับปรุงรูปแบบโดยอาศัยผลวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ทำให้รูปแบบมีความครบถ้วนทั้งด้านทฤษฎี ความสอดคล้องกับหลักสูตร และความเป็นไปได้ในบริบทสถานศึกษา

3. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ผลการประเมินจากผู้บริหารสถานศึกษา 85 คน และครูภาษาอังกฤษ 138 คน รวม 213 คน พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน สะท้อนให้เห็นว่ารูปแบบสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานศึกษาในเขตพื้นที่ได้จริง และเอื้อต่อการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบ

แบบประเมินแสดงผลว่า ครูและผู้บริหารเห็นว่ารูปแบบนี้ช่วยส่งเสริมให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยีได้ดีขึ้น มีความพร้อมต่อการใช้สื่อดิจิทัล และสามารถสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ตามความต้องการของผู้เรียน

ตารางที่ 2 ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนา (n=213)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมของรูปแบบ	4.63	0.48	มากที่สุด
2. ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้	4.58	0.52	มากที่สุด
3. ความถูกต้องของรูปแบบ	4.67	0.46	มากที่สุด
4. ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ	4.71	0.44	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.65	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 213 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา 85 คน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 138 คน พบว่าโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ รายด้านพบว่า ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.71$, $SD = 0.44$) รองลงมาคือ ความถูกต้องของรูปแบบ ($\bar{x} = 4.67$, $SD = 0.46$) ความเหมาะสมของรูปแบบ ($\bar{x} = 4.63$, $SD = 0.48$) และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ($\bar{x} = 4.58$, $SD = 0.52$) โดยทุกรายการอยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนว่ารูปแบบมีความครอบคลุมทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ สามารถประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม และตอบสนองต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล

อภิปรายผล

จากการศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ประเด็นด้านความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครู ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่าครูผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญ

ของการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทการศึกษา ในยุคปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์มาศ สุขกสิ (2563) ที่พบว่าครูมีความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อก้าวสู่ความเป็นครูมืออาชีพในยุคประเทศไทย 4.0 ในระดับมากทุกด้าน และสอดคล้องกับ เจริญ ภู่วิจิตร (2564) ที่ชี้ให้เห็นว่าการนำเทคโนโลยีมาเป็นสื่อหลักในการถ่ายทอดความรู้จะช่วยให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีความต้องการพัฒนาสูงสุดคือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยเฉพาะเรื่องการวัดผลตามสภาพจริงและการนำผลการประเมินไปใช้แก้ปัญหาผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นาดชนก ภูมิ่ง (2563) ที่กล่าวว่าบทบาทสำคัญของครูคือการวัดและประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและนำข้อมูลไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์รินทร์ นิลรัตน์ศิริกุล (2563) ที่ระบุว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญช่วยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านสื่อที่หลากหลาย และ ด้านการออกแบบการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ วิชา พรหมโชติ (2564) ที่พบว่าการออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับผู้เรียนจะช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่คาดหวัง

2. ประเด็นด้านการสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครู ผลการสร้างรูปแบบพบว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ปัจจัยนำเข้า 4) กระบวนการพัฒนา 5) วิธีการพัฒนา และ 6) ผลผลิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา ฮวดศรี (2566) ที่ได้พัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูโดยมีองค์ประกอบหลักที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ปัจจัยสนับสนุน กระบวนการพัฒนา วิธีการพัฒนา และสมรรถนะครูเป้าหมาย

ในส่วนของ กระบวนการพัฒนา (Process) ที่กำหนดไว้ 4 ขั้นตอน (วิเคราะห์ความต้องการ ออกแบบ ดำเนินการ ติดตามประเมินผล) สอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาบุคลากรของ ปริญญาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2563) ที่ระบุขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ สืบหาความต้องการ วางแผน ดำเนินการ และประเมินผล และในส่วนของ สมรรถนะครู (Output) ทั้ง 3 ด้านที่กำหนดในรูปแบบ (การออกแบบ, การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ, การวัดประเมินผล) ยังสอดคล้องกับองค์ประกอบสมรรถนะของ วิชา พรหมโชติ (2564) ที่ระบุองค์ประกอบสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ไว้สอดคล้องกัน

3. ประเด็นด้านผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครู ผลการประเมินรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มตัวอย่าง พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบได้ผ่านกระบวนการวิจัยและพัฒนา

(R&D) อย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การศึกษาความต้องการ การร่างรูปแบบ การตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผลการประเมินนี้สอดคล้องกับแนวคิดมาตรฐานการประเมินของ McMillan & Schumacher (2001) ที่กำหนดเกณฑ์การประเมินรูปแบบไว้ 4 ด้านดังกล่าว

นอกจากนี้ ผลการประเมินยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกฤต ดิษฐสุวรรณ (2566) ที่พบว่ารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของครู มีผลการตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ แวงโสธรณ์ (2565) ที่พบว่ารูปแบบการพัฒนาศักยภาพการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีผลการประเมินโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริง

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับความต้องการจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านการออกแบบการเรียนรู้ ตามลำดับ รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูฯ ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการพัฒนา วิธีการพัฒนา และผลผลิต ผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิและกลุ่มตัวอย่าง (ผู้บริหารสถานศึกษาและครู) พบว่ารูปแบบที่พัฒนามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูได้อย่างมีคุณภาพ **ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้** 1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูฯ นี้ไปทดลองใช้ในการพัฒนาครูในสถานศึกษา เนื่องจากผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบทั้ง 4 ด้าน (ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความถูกต้อง) อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งยืนยันได้ว่าเป็นรูปแบบที่มีคุณภาพและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง 2. ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเจตคติ (Attitude) ของครูเป็นลำดับแรก โดยมุ่งเน้นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การทำให้ครูเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ และการสร้างเป้าหมายร่วมกันในการจัดการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าเป็นความต้องการจำเป็นที่ครู

ต้องการได้รับการพัฒนา ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป 1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำรูปแบบการพัฒนสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมาประกอบการดำเนินงานตามรูปแบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในบริบทที่แตกต่างกัน 2. ควรมีการศึกษาวิธีการสอนหรือขยายขอบเขตการวิจัยเพื่อพัฒนสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ เพื่อให้ครูทุกกลุ่มสาระสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา ฮวดศรี. (2566). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการทางการศึกษา*, 18(2), 45–60.
- เจริญ ภู่วิจิตร. (2564). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏ*, 12(1), 101–113.
- นาถชนก ภูมั่ง. (2563). การวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงในศตวรรษที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 41(3), 55–70.
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2563). *การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา: แนวคิดและกระบวนการที่เป็นระบบ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. (2562). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุชญา โภมลวานิช, สมชาย กิจเจริญ, และอาภรณ์ บุญเกียรติ. (2563). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล. *วารสารนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการดิจิทัล*, 5(1), 30–48.
- สุชญา โภมลวานิช, และคณะ. (2020). การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ: รูปแบบการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. *วารสารการศึกษาและการเรียนรู้*, 9(4), 55–63.
- สุชาติ แวงโสธรรณ. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้*, 3(2), 22–35.

- สุรีย์มาศ สุขกลี. (2563). ความต้องการพัฒนาตนเองของครูในยุคประเทศไทย 4.0. *วารสารบริหารการศึกษา*, 11(1), 75–89.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2558). ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการเปลี่ยนแปลง. *วารสารวิชาการครุศาสตร์*, 26(2), 210–225.
- ศักดิ์นรินทร์ นิลรัตน์ศิริกุล. (2563). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในศตวรรษที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 27(1), 85–100.
- ศุภกฤต ดิษฐสุวรรณ. (2566). การพัฒนาสมรรถนะครูด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้. *วารสารครุศาสตร์สมัยใหม่*, 14(3), 40–58.
- วิชา พรหมโชติ. (2564). การออกแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัล: แนวทางและตัวแบบการจัดการเรียนรู้. *วารสารภาษาและการสื่อสาร*, 17(2), 66–82.
- McMillan, J. H., & Schumacher, S. (2001). *Research in education: A conceptual introduction* (5th ed.). New York: Longman.